

BRUSSEL, Frans van, landbouwer, volksvertegenwoordiger (Stekene 9 juli 1846 - Lokeren 17 juli 1923).

Volgde onderwijs tot zijn tiende jaar en kende geen Frans. Hij was bekend als „boerken” Van Brussel.

Van Brussel behaalde op 22 mei 1908, als alleenstaande katholiek, bij de Kamerverkiezingen de meerderheid en was ingevolge het meerderheidsstelsel als enige gekozen. De ballotage, die de zondag daarna volgde, bracht drie traditioneel-katholieken opnieuw in de kamer. Opgenomen in de katholieke partij bleef Van Brussel volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Sint-Niklaas tot 1921, het jaar waarin hij niet meer door zijn partij werd voorgesteld en opnieuw afzonderlijk opkwam. Van Brussel was een der redenaars op het Gelijkheidsfeest dat, na de aanneming van de wet-De Vriendt-Coremans, op 26 juni 1898, te Brussel plaatsvond. In 1899 vroeg hij de kamerdagorde in beide landstalen te drukken. Zijn voorstel werd afgewezen, omdat dit zgn. de begroting te veel zou bezwaren. Men bezorgde hem een speciaal in het Nederlands getypte dagorde. Zijn vragen in de kamer werden door de ministers uit beleefdheid gedeeltelijk in het Nederlands beantwoord. Van Brussel was een der voorstanders van het voorstel-Mac Leod tot de geleidelijke vernederlandsing der Gentse universiteit. Van Brussel genoot een enorme populariteit. Voor deze boerenleider waren het vooral de belangen van het volk en zijn eigen Fransonkundigheid, die hem in zijn Vlaamsgezindheid sterkten.

LITERATUUR: C. de Kesel, *De drang naar het verleden* (1942); - B. de Cock, *Zestig jaar onmondigheid van het volk* (1968).

BERT DE COCK

BRUSSEL vormt als hoofdstad van het tweetalige